

Sygn. akt X K 64/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w X Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Julita Hartuna

Protokolant: Magdalena Sadowska

po rozpoznaniu w dniach 12.10.2016 r., 21.12.2016 r., 01.02.2017 r. sprawy:

J. W. (W.), s. A. i U. zd. G., ur. (...) w C.

oskarżonego o to że:

1) w okresie czasu od 12 do 13 listopada 2012 roku w miejscowości P. na ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci 400 mb napowietrznego kabla telekomunikacyjnego typu (...) 10x4x0,8 pwn o wartości ok. 2.000 zł, czym działał na szkodę O. Polska,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

2) w dniu 19 stycznia 2013 roku w terenie niezabudowanym pomiędzy miejscowościami O. i B. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci 200 mb napowietrznego kabla telekomunikacyjnego typu 15x4x0,8 o wartości 1.000 zł, czym działał na szkodę O. Polska,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

3) w dniu 9 czerwca 2014 roku w miejscowości P. przy drodze wojewódzkiej nr (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci 220 mb napowietrznego kabla telekomunikacyjnego typu 10mm x 4mm x 8mm czterożyłowego o przekroju żyły 0,8 o wartości 2.077,82 zł, czym działał na szkodę O. Polska

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

4) w okresie czasu od 11 do 12 czerwca 2014 roku w miejscowości P. przy drodze wojewódzkiej nr (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci 170 mb napowietrznego kabla telekomunikacyjnego typu 10mm x 4mm x 8mm czterożyłowego o przekroju żyły 0,8 o wartości 1.527 zł, czym działał na szkodę O. Polska,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

5) w dniu 24 czerwca 2014 roku w miejscowości P. przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci 60 mb napowietrznego kabla telekomunikacyjnego typu 10 x 4 x 0,8 oraz 60 mb napowietrznego kabla telekomunikacyjnego typu 5 x 4 x 0,8 o łącznej wartości 2.799,12 zł, czym działał na szkodę O. Polska,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

6) w okresie czasu od 25 do 26 czerwca 2014 roku w miejscowości B. przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci 120 mb napowietrznego kabla telekomunikacyjnego typu 5mmx4mmx8mm o łącznej wartości 600,89 zł, czym działał na szkodę O. Polska,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

7) w okresie czasu od 29 do 30 czerwca 2014 roku w krótkich odstępach czasu, działając w realizacji z góry powziętego zamiaru w miejscowości C. Huta dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci 100 mb napowietrznego kabla telekomunikacyjnego typu (...) o przekroju 5x4x0,8 o wartości 800 zł, po czym w miejscowości L. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci 150 mb napowietrznego kabla telekomunikacyjnego typu (...) o przekroju 5x4x0,6 o wartości 800 zł, czym działał na szkodę O. Polska

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw z art. 12 kk

8) w okresie czasu od 2 do 3 lipca 2014 roku w miejscowości S. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci 400 mb napowietrznego kabla telekomunikacyjnego typu 5x4x8 o wartości 1101,63 zł, czym działał na szkodę O. Polska,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

9) w okresie czasu od 3 do 4 lipca 2014 roku w miejscowości P. w rejonie parku linowego dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci 60 mb napowietrznego kabla telekomunikacyjnego typu 5x4x0,8 o wartości 500 zł, czym działał na szkodę O. Polska,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

10) w okresie czasu od 4 do 7 lipca 2014 roku w miejscowości P. na ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci 400 mb napowietrznego kabla telekomunikacyjnego typu 10x4x0,8 o wartości 1500 zł, czym działał na szkodę O. Polska,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

11) w okresie czasu od 7 do 8 lipca 2014 roku w miejscowości P. na ul. (...) przy drodze wojewódzkiej nr (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci 170 mb napowietrznego kabla telekomunikacyjnego typu 15x4x0,6 o wartości 1500 zł, czym działał na szkodę O. Polska,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

I. oskarżonego **J. W.** uznaje za winnego popełnienia czynów zarzuconych mu aktem oskarżenia, z następującymi odmiennymi ustaleniami:

- przedmiotem kradzieży, o której mowa w punkcie 3) aktu oskarżenia było 280 mb napowietrznego kabla telekomunikacyjnego typu 10 x 4 x 0,8 mm
- przedmiotem kradzieży, o której mowa w punkcie 5) aktu oskarżenia było 280 mb napowietrznego kabla telekomunikacyjnego typu 10 x 4 x 0,8 mm
- przedmiotem kradzieży, o której mowa w punkcie 8) aktu oskarżenia było 220 mb napowietrznego kabla telekomunikacyjnego typu 5 x 4 x 0,8 mm
- przedmiotem kradzieży, o której mowa w punkcie 9) aktu oskarżenia było 420 mb napowietrznego kabla telekomunikacyjnego typu 5 x 4 x 0,8 mm o wartości 2.103,12 zł
- przedmiotem kradzieży, o której mowa w punkcie 10) aktu oskarżenia było 420 mb napowietrznego kabla telekomunikacyjnego typu 10 x 4 x 0,8 mm o wartości 2.103,12 zł

i ustalając, że każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 kk oraz, że stanowią one ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 kk skazuje go, a przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk, na mocy art. 278 § 1 kk w zw. z

art. 37a kk, art. 34 § 1 i 1a pkt 1) kk, art. 35 § 1 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, wskazanej przez Sąd, w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na mocy art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w części, poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. w W. następujących kwot:

a) w związku z czynem opisanym w punkcie 3) aktu oskarżenia: 2.077,82 zł (dwa tysiące siedemdziesiąt siedem złotych 82/100),

b) w związku z czynem opisanym w punkcie 4) aktu oskarżenia: 1.527 zł (jeden tysiąc pięćset dwadzieścia siedem złotych),

c) w związku z czynem opisanym w punkcie 5) aktu oskarżenia: 2.799,12 zł (dwa tysiące siedemset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych 12/100),

d) w związku z czynem opisanym w punkcie 6) aktu oskarżenia: 300,44 zł (trzysta złotych 44/100),

e) w związku z czynem opisanym w punkcie 8) aktu oskarżenia: 550,81 zł (pięćset pięćdziesiąt złotych 81/100),

f) w związku z czynem opisanym w punkcie 9) aktu oskarżenia: 1.853,12 zł (jeden tysiąc osiemset pięćdziesiąt trzy złote 12/100),

g) w związku z czynem opisanym w punkcie 10) aktu oskarżenia: 1.353,12 zł (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt trzy złote 12/100);

zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. G. kwotę 723,24 zł (siedemset dwadzieścia trzy złote 24/100) tytułem kosztów obrony świadczonej na rzecz oskarżonego z urzędu, w tym 135,24 zł (sto trzydzieści pięć złotych 24/100) tytułem podatku VAT;

III. na mocy art. 626 § 1 kpk, art. 624 § 1 kpk, art. 1, art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt X K 64/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. W. jest osobą niepełnosprawną, w wyniku nieszczęśliwego wypadku stracił oko. Utrzymywał się z dorywczych prac fizycznych. W listopadzie 2012 roku miał duże trudności ze zdobyciem środków do życia. Wpadł na pomysł, że ukradnie kabel telekomunikacyjny, który zawieszony był w powietrzu między słupami. Aby uniknąć ujawnienia kradzieży udał się w tym celu do P.. W okolicy ul. (...) ukraść 400 mb napowietrznego kabla telekomunikacyjnego typu (...) 10x4x0,8 mm stanowiącego własność (...) S.A. z/s w W. i wartego 2.000 zł. Następnie w lesie w J. wytopił znajdującą się w kablu miedź, po czym pojechał do skupu złomu K. J. w P., by ją sprzedać. Uzyskane w ten sposób środki J. W. przeznaczył na żywność, papierosy i piwo.

dowody: zeznania świadka K. S. (1) k. 4-4v.; częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. W. k. 79-81 oraz k. 166-168, 217v.-218, 291 akt X K 763/14; protokół oględzin miejsca k. 6-8v. akt X K 763/14.

Kiedy J. W. ponownie zabrakło środków do życia, w dniu 19 stycznia 2013 roku udał się na tereny niezabudowane między miejscowościami O. i B., gdzie przebiegała napowietrzna sieć telekomunikacyjna i tam ukraść 200 mb kabla

telekomunikacyjnego typu 15x4x0,8 mm wartego 1.000 zł i stanowiącego własność (...) S.A. z/s w W.. Następnie w lesie w J. wytopił znajdującą się w kablu miedź, po czym ponownie sprzedał ją w skupie złomu K. J. w P..

dowody: zeznania świadka P. K. (1) k. 59-59v. akt X K 763/14; częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. W. k. 79-81 oraz k. 166-168, 217v.-218, 291 akt X K 763/14; protokół oględzin miejsca k. 61-7v. akt X K 763/14.

W dniach 9 czerwca 2014 roku oraz między 11 i 12 czerwca 2014 roku w P., przy drodze nr (...) i 24 czerwca 2014 roku w P. J. W. ponownie dokonał kradzieży napowietrznych kabli telefonicznych. Podczas pierwszej z tych kradzieży było to 280 mb kabla typu 10x4x0,8 mm wartego 2.077,82 zł, podczas drugiej - 170 mb kabla typu 10x4x0,8 mm wartego 1.527 zł oraz podczas trzeciej - 280 mb kabla typu 10x4x0,8 mm i 60 mb kabla typu 5x4x0,8 mm o łącznej wartości 2.799 zł. Wskazanych kradzieży J. W. dokonał na szkodę (...) S.A. z/s w W.. J. W. nie planował przy tym z góry dokonania kolejnych kradzieży, lecz za każdym razem działał spontanicznie. Po zabraniu kabli w lesie w J. wytopiał znajdującą się w nich miedź, po czym sprzedawał ją w skupie złomu K. J. w P..

Miedź pozyskaną w dniu 24 czerwca 2014 roku J. W. pomógł zawieźć do skupu złomu I. F.. Początkowo J. W. zapewniał I. F., że dostał ten złom od znajomego imieniem S., z budowy. Kiedy jednak I. F. dowiedział się, jakie jest rzeczywiste pochodzenie miedzi, wyraził zainteresowanie dokonaniem kolejnej kradzieży wspólnie z J. W.. J. W. zgodził się, wiedząc, że I. F. będzie dysponował samochodem, dzięki czemu łatwiej będzie przewozić skradzione kable.

dowody: zeznania świadków: Ł. K. k. 49-50, 99-100, 109-110, 128-129 akt X K 763/14; D. M. k. 79-80 akt X K 763/14; M. D. k. 88-89 akt X K 763/14; częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. W. k. 79-81 oraz k. 166-168, 217v.-218, 291 akt X K 763/14; częściowo wyjaśnienia i zeznania I. F. k. 109-111 oraz k. 176v.-177, 211v.-212, 291 akt X K 763/14; protokół oględzin miejsca k. 72-73v. akt X K 763/14, 79-80v. akt X K 763/14, 82-84v. akt X K 763/14, 92-93v. akt X K 763/14; pisma (...) S.A. z/s w W. k. 197, 191, 193 akt X K 763/14.

W związku z powyższym już następnego dnia J. W. i I. F. udali się do miejscowości B., gdzie przy ul. (...) ukradli 120 mb napowietrzego kabla telekomunikacyjnego typu 5x4x0,8 mm wartego 600,89 zł i stanowiącego własność (...) S.A. z/s w W.. Następnie wytopioną z niego miedź sprzedali na skupie złomu, zaś pozyskane w ten sposób środki podzielili między siebie.

dowody: zeznania świadka Ł. K. k. 49-50, 99-100, 109-110, 128-129 akt X K 763/14; częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. W. k. 79-81 oraz k. 166-168, 217v.-218, 291 akt X K 763/14; częściowo wyjaśnienia i zeznania I. F. k. 109-111 oraz k. 176v.-177, 211v.-212, 291 akt X K 763/14; protokół oględzin miejsca k. 103-104v. akt X K 763/14; pisma (...) S.A. z/s w W. k. 195 akt X K 763/14.

W dalszej kolejności, jednej nocy, tj. z 29 na 30 czerwca 2014 roku, zgodnie z poczynionymi wcześniej ustaleniami, J. W. i I. F. dokonali kradzieży zarówno 100 mb napowietrzego kabla telekomunikacyjnego typu (...) o przekroju 5x4x0,8 mm wartego 800 zł w miejscowości C. Huta, jak i kradzieży 150 mb napowietrzego kabla telekomunikacyjnego typu (...) o przekroju 5x4x0,6 mm wartego 800 zł w L.. Wskazanych kradzieży dokonali na szkodę (...) S.A. z/s w W.. Następnie wytopioną z kabli miedź sprzedali na skupie złomu, a uzyskanymi ze sprzedaży pieniędzmi podzielili się.

dowody: zeznania świadka Ł. K. k. 49-50, 99-100, 109-110, 128-129 akt X K 763/14; częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. W. k. 79-81 oraz k. 166-168, 217v.-218, 291 akt X K 763/14; częściowo wyjaśnienia i zeznania I. F. k. 109-111 oraz k. 176v.-177, 211v.-212, 291 akt X K 763/14; protokół oględzin miejsca k. 111-112v. akt X K 763/14; pisma (...) S.A. z/s w W. k. 195 akt X K 763/14.

Następnie, J. W. i I. F. dokonali kradzieży kabli jeszcze czterokrotnie: w okresie od 2 do 3 lipca 2014 roku w miejscowości S. ukradli 220 mb kabla typu 5x4x0,8 mm o wartości 1.101,63 zł, w okresie od 3 do 4 lipca 2014 roku w P. w okolicy parku linowego - 420 mb kabla typu 5x4x0,8 mm i wartości 2.103,12 zł, w okresie od 4 do 7 lipca 2014 roku w P. na ul. (...) zabrali 420 mb kabla typu 10x4x0,8 mm i wartości 2.103,12 zł, zaś w okresie od 7 do 8 lipca 2014 roku w P. na ul. (...) - 170 mb kabla typu 15x4x0,6 mm i wartości 1.500 zł. Wszystkie wyżej opisane kradzieże zostały

dokonane na szkodę (...) S.A. z/s w W.. Mężczyźni nie planowali przy tym z góry dokonania kolejnych kradzieży, na każdą z nich umawiali się odrębnie, spontanicznie. Po zabraniu kabli wytopioną z nich miedź sprzedawali w skupie złomu, zaś pozyskane w ten sposób środki dzielili między siebie.

dowody: zeznania świadków: Ł. K. k. 49-50, 99-100, 109-110, 128-129 akt X K 763/14; P. M. k. 118-119v.; częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. W. k. 79-81 oraz k. 166-168, 217v.-218, 291 akt X K 763/14; częściowo wyjaśnienia i zeznania I. F. k. 109-111 oraz k. 176v.-177, 211v.-212, 291 akt X K 763/14; protokół oględzin miejsca k. 121-122v., 130-131v., 139-140v., 147-148v. akt X K 763/14; pisma (...) S.A. z/s w W. k. 199, 238, 236 akt X K 763/14.

Słuchany w toku postępowania przygotowawczego w charakterze podejrzanego J. W. przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów i szczegółowo opisał okoliczności, w jakich doszło do ich popełnienia oraz motyw jego działania.

W toku rozprawy głównej J. W. oświadczył natomiast, iż nie przyznaje się do trzech pierwszych stawianych mu zarzutów. Wskazując, z jakich względów pierwotnie podawał inną wersję wydarzeń stwierdził, że w toku postępowania przygotowawczego zmuszono go do przyznania się do winy w całości i przedłożono do podpisania protokołu z zapisem wyjaśnień, z którymi nie zdążył się zapoznać.

Z uwagi na wymóg zwięzłości uzasadnienia, przewidziany w art. 424 § 1 kpk, odstąpiono od cytowania całości wyjaśnień oskarżonego, odsyłając w tym zakresie do niżej wskazanych kart akt.

vide: wyjaśnienia oskarżonego J. W. k. 79-91 oraz k. 166-168, 217v.-218, 291 akt X K 763/14.

J. W. ma wykształcenie podstawowe. Jest bezdzietnym kawalerem i nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Utrzymuje się z prac dorywczych osiągając z tego tytułu dochód w wysokości około 400 zł miesięcznie. Stan jego zdrowia jest dobry, nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie, ani odwykowo. Był uprzednio trzykrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu.

dowody: dane osobopoznawcze k. 217-217v. akt X K 763/14; dane o karalności k. 26-28; odpisy orzeczeń k. 204-205, 206 akt X K 763/14.

Sąd zważył co następuje:

Poddając szczegółowej analizie przeprowadzone w toku rozprawy głównej dowody, Sąd doszedł do przekonania, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności zaś wyjaśnienia oskarżonego oraz I. F., złożone w toku postępowania przygotowawczego o sygn. akt Ds. 1795/14, uzasadnia przypisanie oskarżonemu J. W. wszystkich czynów zarzucanych mu aktem oskarżenia.

Do ustaleń w przedmiocie wartości, rodzaju i ilości skradzionych kabli telefonicznych przyczyniły się zeznania K. S. (2), Ł. K., P. K. (2), D. M., M. D. i P. M.. Sąd oceniając wiarygodność ich zeznań stwierdził, że wprawdzie w niektórych przypadkach podawane przez nich wartości różniły się nieco od tych przedstawionych w pismach nadesłanych przez pokrzywdzonego, niemniej jednak wynikało to z faktu, iż prezentowali oni jedynie wartości orientacyjne, na co wyraźnie wskazywali. Nadesłane w późniejszym czasie przez (...) S.A. w W. informacje zawierały natomiast uszczegółowienie i doprecyzowanie twierdzeń świadków, z tych też względów to one finalnie stały się główną podstawą ustaleń w przedmiocie rozmiarów wyrządzonych przez oskarżonego zarzucanymi mu występami szkód.

Sąd zasadniczo nie znalazł też podstaw do zakwestionowania wiarygodności zeznań S. J.. Wprawdzie między zeznaniami złożonymi przez świadka w toku postępowania przygotowawczego i tymi złożonymi przed Sądem pojawiły się pewne rozbieżności, jednak w tym zakresie zważyć należało, iż do drugiego przesłuchania S. J. doszło po upływie około dwóch lat od pojawienia się oskarżonego w skupie złomu jego żony, naturalnym jest zatem, iż mógł nie pamiętać wszystkich okoliczności tego zdarzenia. Bezspornym jest natomiast, w świetle uznanych za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego, że pochodzącą z kradzionych kabli miedź J. W. sprzedał m.in. S. J., który go doskonale pamiętał z uwagi

na jego niepełnosprawność (jako „jednookiego z J.”), w konsekwencji wskazania świadka w tym zakresie stały się podstawą ustaleń w sprawie.

Oceniając treść zeznań współoskarżonego I. F. Sąd doszedł natomiast do przekonania, iż na prawdzie polegały jego wyjaśnienia złożone w toku toczącego się przeciwko niemu postępowania, nie zaś depozycje z dnia 21 grudnia 2016 roku. Początkowo, zdaniem Sądu, I. F. szczerze podał, jak wyglądał jego udział w dokonywaniu kradzieży kabli i z jakich względów zdecydował się pomóc J. W. w tym przestępczym procederze. Jego wskazania w tym zakresie były spójne i w pełni logiczne, w konsekwencji brak było podstaw, by odmówić im wiarygodności. Odmienne oceniono zaś zeznania I. F. złożone w toku postępowania X K 64/16. Utrzymywał on w nich, że nie brał udziału w kradzieżach, lecz musiał się do nich przyznać, bo metal z nich pochodzący „miał sprzedany na siebie”. Sugestie I. F., iż nie miał on wpływu na treść swoich zeznań, uznane zostały jednak za kompletnie niewiarygodne. I. F. argumentował, że nie mógł przeciwstawić się policjantom, którzy mieli wymóc na nim przyznanie się do czynów, których nie popełnił. Świadek nie dostrzegł jednak, iż podczas tego samego przesłuchania, przyznając się do kradzieży, stanowczo zaprzeczył, by oprócz tego przestępstwa dopuścił się także świadomie zakłócania sieci telekomunikacyjnej. Jak wynika z treści protokołu przesłuchania, policjanci wprost pytali I. F., czy jego intencją było zniszczenie sieci, czy wiedział, że kradnąc kabel pozbawi abonentów możliwości korzystania z telefonów, niejako wywierając na przesłuchiwanego presję, by i do tego się przyznał. I. F. nie przystał jednak na to, stanowczo wykluczył, by miał tego rodzaju zamiary. W tej sytuacji trudno uznać, że I. F. był w stanie przeciwstawić się presji policjantów, dążących do nakłonienia go do przyznania się do popełnienia czynu z art. 254a kk, a uległ tej presji, gdy chodziło o przyznanie się do kradzieży. W ocenie Sądu, jest to kompletnie nielogiczne i niezgodne z zasadami doświadczenia zawodowego. Zdaniem Sądu, treść protokołu przesłuchania w sposób jasny świadczy o tym, że I. F. w toku dochodzenia miał możliwość swobodnego kształtowania swoich wypowiedzi i kwestionowania treści stawianych mu zarzutów, a zatem również przyznania się jedynie do czynów, co do których poczuwał się do winy.

Sąd pominął natomiast ujawnione w roku rozprawy zeznania K. B., A. F., J. L. i D. B., gdyż świadkowie ci nie mieli wiedzy na temat okoliczności niniejszej sprawy.

Ponadto Sąd uznał za podstawę ustaleń faktycznych w sprawie dokumenty ujawnione w trybie art. 393 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 394 § 1 i 2 kpk, w szczególności: protokoły oględzin miejsca, protokoły przeszukania, informacji przekazanych przez (...) S.A. z/s w W., dane o karalności i odpis wyroku. Ich autentyczność, wiarygodność i rzetelność nie była kwestionowana, zostały one sporządzone przez upoważnione osoby i podmioty, w zakresie ich kompetencji.

W kontekście powyższych dowodów Sąd za wiarygodne w zasadniczej części uznał wyjaśnienia J. W., zaś jego przyznanie się w toku postępowania przygotowawczego do popełnienia wszystkich zarzuconych mu czynów, za niebudzące wątpliwości. Zdaniem Sądu, na prawdzie polegają wskazania oskarżonego poczynione w toku dochodzenia, gdyż cechowała je duża szczegółowość, spontaniczność, spójność i konkretność, a nadto korelowały one zarówno z wyjaśnieniami I. F., jak i zeznaniami osób odpowiedzialnych za utrzymanie sieci telekomunikacyjnej. Sąd wziął przy tym pod uwagę, że J. W. podtrzymał treść składanych w dniu 10 lipca 2014 roku wyjaśnień w toku kolejnego przesłuchania, każdorazowo składając przy tym oświadczenie o zapoznaniu się z treścią stawianych mu zarzutów. Co istotne, w odniesieniu do okoliczności rzekomego wywierania na oskarżonego w toku przesłuchania presji, warto zaznaczyć, iż wyjaśnienia w dniu 10 lipca 2014 roku i w dniu 29 lipca 2014 roku odbierały od J. W. dwie różne osoby. Trudno uznać, że akurat obie wywierały na oskarżonego niedozwolony wpływ. Przeczy temu także treść protokołu, sporządzanego w sposób bardzo drobiazgowy, łącznie z protokołowaniem poszczególnych pytań oraz dokładnych odpowiedzi udzielanych przez podejrzanego, zawierających charakterystyczne dla niego, potoczne, swobodne sformułowania, wypowiedzi silnie nacechowane emocjonalnie, z poczuciem humoru i dystansem do siebie, oceny, komentarze i dygresje. Obserwacja oskarżonego na rozprawie prowadzi do wniosku, że w protokole przesłuchania podejrzanego zostały wiernie zapisane oryginalne, wybitnie spontaniczne wypowiedzi oskarżonego. Z tego powodu Sąd uznał, że oskarżony wówczas przyznał się do popełnienia przestępstw zgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy i szczerze opisał okoliczności ich popełnienia. Nadto, należy podkreślić, iż całkowicie nielogicznym byłoby, gdyby J. W., wiedząc, kto dopuścił się zarzuconych mu kradzieży kabli w 2012 i 2013 roku, nie ujawnił tego, a wręcz przeciwnie - wziął na siebie odpowiedzialność za popełnienie tych przestępstw. Żaden rozsądnie myślący człowiek

tego nie czyni, wiedząc, jakie konsekwencje ma tego rodzaju oświadczenie. Deklaracje oskarżonego w tym zakresie w żadnym razie nie uwiarygodniały przedstawionej przez J. W. w toku rozprawy wersji wydarzeń, stąd Sąd uznał je za przejaw przyjętej przez oskarżonego linii obrony, nie mającej oparcia w rzeczywistości.

Podsumowując, stwierdzić należy, iż oskarżony J. W. każdorazowo swym postępowaniem wyczerpał znamiona występku z art. 278 § 1 kk. Dokonywał on bowiem we wskazanych oskarżeniem datach i miejscach zaboru kabli telekomunikacyjnych stanowiących własność (...) S.A. z/s w W.. Niewątpliwie też zabierając je miał na celu ich przywłaszczenie, tj. postąpienie z nimi jak właściciel, gdyż zniszczył je, wydobywając znajdującą się rzeczonych kablach miedź i sprzedał ją w skupie złomu, po czym wydał otrzymane pieniądze na własne potrzeby. Co zaś tyczy się rodzaju ukradzionych kabli oraz ich wartości, w tym względzie Sąd po zapoznaniu się ze szczegółowymi danymi nadesłanymi przez pokrzywdzonego doszedł do przekonania, iż w zakresie zarzutów zawartych w punktach 3, 5, 8, 9 i 10 aktu oskarżenia konieczne będzie dokonanie drobnych modyfikacji, czemu dał wyraz w punkcie I uzasadnianego wyroku.

Co istotne, wobec jednoznacznych wskazań J. W., iż za wyjątkiem dwóch kradzieży dokonanych w dniu 29/30 czerwca 2014 roku, za każdym razem spontanicznie decydował się na dokonanie kolejnej kradzieży, Sąd za uzasadnione uznał potraktowanie każdego z przypisanych oskarżonemu przestępstwa odrębnie, nie zaś jako czynu ciągłego (art. 12 kk). Przestępstwa te stanowią natomiast ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91§1 kk – popełnione zostały bowiem niewątpliwie w podobny sposób w krótkich odstępach czasu, przy wykorzystaniu tej samej sposobności, a co do żadnego z tych czynów nie zapadł wcześniej wyrok.

Sąd miał na uwadze, iż oskarżony jest zdolny do zawinienia – osiągnął odpowiedni wiek do ponoszenia odpowiedzialności karnej, a także odpowiedni stopień rozwoju umysłowego, aby zdawać sobie sprawę z podejmowanych działań i kierować swoim postępowaniem, korygować je oraz przewidywać jego skutki.

Wymierzając oskarżonemu karę za przypisane mu przestępstwa, Sąd uwzględnił wszelkie okoliczności, jakie nakazuje brać pod uwagę przepis art. 53 § 1 kk, zgodnie z którym Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Jako że w dacie orzekania obowiązywał istotnie zmieniony stan prawny, niż w datach popełnienia przez J. W. przypisanych mu przestępstw, należy wspomnieć, że Sąd rozważył kwestię tzw. konkurencji ustaw, o której mowa w przepisie art. 4 § 1 kk, zgodnie z którym jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. W ocenie Sądu, ustawa obowiązująca przed dniem 1 lipca 2015 r. nie była w realiach sprawy względniejsza dla oskarżonego, jako że obecnie obowiązujący kodeks karny kładzie znacznie większy nacisk na prymat kar nieizolacyjnych; kary tego rodzaju orzeka się obecnie nawet w przypadku przestępstw zagrożonych co do zasady wyłącznie karą pozbawienia wolności, i to aż do lat 8 (vide: art. 37a kk), podczas gdy uprzednio - zwłaszcza w stosunku osób karanych - generalnie orzekano w tej sytuacji jedynie karę pozbawienia wolności. Pozostałe natomiast rozstrzygnięcia w okolicznościach sprawy na gruncie obu ustaw byłyby identyczne. Dlatego też Sąd zastosował przy wyrokowaniu poprzednio obowiązujący stan prawny.

Sąd wziął również pod uwagę zawartą w art. 58 § 1 kk zasadę, zgodnie z którą jeżeli ustawa przewiduje możliwość wyboru rodzaju kary, a przestępstwo jest zagrożone karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat, sąd orzeka karę pozbawienia wolności tylko wtedy, gdy inna kara lub środek karny nie może spełnić celów kary. Przestępstwa, jakich dopuścił się oskarżony, są zagrożone karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat. W związku z powyższym, przy zastosowaniu przepisu art. 37a kk, Sąd wymierzył J. W. karę dwóch lat ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. W ocenie Sądu, wymierzona oskarżonemu kara jest adekwatna zarówno do stopnia jego zawinienia, jak i stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, a przy tym ma niebagatelny walor wychowawczy i angażuje oskarżonego do podejmowania aktywności w środowisku lokalnym. Faktem jest, że

przeciwko łagodnemu potraktowaniu oskarżonego przemawiają okoliczności obciążające: jego uprzednia karalność, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu, prezentowany przez niego lekceważący stosunek wobec obowiązujących norm prawnych, wielokrotność przestępczych zachowań, zaangażowanie w proceder współnika. Z drugiej strony, Sąd zważył, iż J. W., będący osobą niepełnosprawną, bez wykształcenia i przygotowania zawodowego, mieszkający na wsi, znajdował się w trudnej sytuacji bytowej i dokonując przestępstw będących przedmiotem niniejszego postępowania zmierzał do zapewniania sobie środków na zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych. Do tego, oskarżony przyznał się do zarzuconych mu czynów (bez jego wyjaśnień zapewne nigdy nie wykryto by ich sprawcy), opisał okoliczności ich popełnienia, szczerze ich żałował, a swoje postępowanie oceniał negatywnie. Mając na uwadze wskazane okoliczności Sąd uznał, iż kara pozbawienia wolności byłaby dla oskarżonego nadmiernie surowa, zaś z uwagi na sytuację majątkową J. W. bezcelowym byłoby orzeczenie względem niego kary grzywny, której nie byłby w stanie uiścić. Natomiast kara ograniczenia wolności, orzeczona w maksymalnym wymiarze, powinna spełnić wszelkie cele kary, zarówno w sferze prewencji szczególnej, jak i generalnej.

Nadto Sąd zważył, iż z uwagi na charakter popełnionych przez J. W. przestępstw w pełni zasadnym jest orzeczenie względem niego obowiązku naprawienia w części wyrządzonej przestępstwem szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) S.A. z/s w W. zawnioskowanych przez nią w trybie art. 46 § 1 kk kwot. Ustalona w toku postępowania dowodowego wysokość szkód nie budzi wątpliwości, nie była zresztą kwestionowana przez żadną ze stron. Jako że pokrzywdzonym jest duża spółka akcyjna, dysponująca profesjonalną obsługą prawną, Sąd orzekł ów środek kompensacyjny wyłącznie w takim zakresie, w jakim wnioskował o to pokrzywdzony (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie art. 46 § 1 kk zostały złożone tylko co do części zarzuconych oskarżonemu czynów), bez odsetek, jako że nie obejmowało ich żądanie. Po drugie, w związku z tym, iż współsprawcą czynów zarzuconych J. W. w punktach 6 - 11 był J. F., który w prawomocnym wyroku skazującym, jaki już wobec niego zapadł, został zobowiązany do naprawienia szkody w połowie, w tym zakresie J. W. został zobowiązany do naprawy szkody tylko w pozostałej części (w połowie). Rozstrzygając w zakresie orzeczenia omawianego środka, Sąd wziął pod uwagę zarówno konieczność zapewnienia realizacji jednego z głównych celów prawa karnego, jakim jest kompensowanie szkód poniesionych przez pokrzywdzonego przestępstwem, jak i fakt, iż orzeczony środek powinien być możliwy do zrealizowania dla oskarżonego.

Warto w tym miejscu odnieść się także do złożonego przez obrońcę wniosku o rozłożenie należności, orzeczonych tytułem obowiązku naprawienia szkody, na raty. Choć obrońca nie wskazała podstawy prawnej swego wniosku, wydaje się, że zastosowanie w tym wypadku mógłby znaleźć przepis art. 320 kpc (zgodnie z brzmieniem art. 46 § 1 kk, przy orzekaniu obowiązku naprawienia szkody stosuje się przepisy prawa cywilnego). Przepis ten, mający charakter materialnoprawny, choć zamieszczony kodeksie postępowania cywilnego, stanowi, iż w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Niemniej jednak, w orzecznictwie cywilnym wskazuje się, że „rozłożenie na raty świadczenia jest racjonalne wówczas, gdy dłużnik wykaże, że dysponuje środkami umożliwiającymi wykonanie tak zmodyfikowanego obowiązku w sposób ekonomicznie odczuwalny przez wierzyciela. Jeśli zaś okoliczności sprawy nie wskazują na istnienie po stronie dłużnika woli dobrowolnej spłaty zadłużenia na rzecz wierzyciela a jedynie na chęć odłożenia w czasie konieczności uregulowania zobowiązań, uznać należy, że nie zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek w rozumieniu art. 320 kpc” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 27.04.2016 r. w sprawie sygn. akt I ACa 72/16). Przepis ten ma charakter wyjątkowy i nie może być interpretowany rozszerzająco. Zdaniem Sądu, okoliczności sprawy, a zwłaszcza dowody przedstawione przez obronę (tj. ich brak), nie przemawiają za tym, by uznać, iż kondycja finansowa J. W. w przewidywalnym okresie czasu poprawi się. Wydaje się, że kondycja ta jest zła i wobec braku realnych perspektyw dla oskarżonego, będącego osobą bez wykształcenia i doświadczenia zawodowego, który do tego nie czyni nic, by tę sytuację zmienić (podnieść poziom wykształcenia, ukończyć kursy zawodowe, przeprowadzić się), w najbliższej przyszłości nie ulegnie zmianie. Paradoksalnie, pobyt w zakładzie karnym wcale nie pogarsza pod tym względem sytuacji oskarżonego - ma on wręcz szansę, by w warunkach izolacji uzyskać po raz pierwszy od długiego czasu legalne zatrudnienie, przynoszące znacznie wyższy dochód od dotychczas uzyskiwanego. W tej sytuacji, w ocenie Sądu, nie istniały dostateczne powody, by skorzystać z nadzwyczajnej możliwości rozłożenia zasądanego świadczenia na raty.

Sąd w uzasadnianym wyroku rozstrzygnął również o przyznaniu adw. B. G. kwoty 723,24 zł tytułem kosztów obrony oskarżonego świadczonej mu z urzędu. Orzekając w powyższym zakresie Sąd zważył, iż obrońcy za udzieloną oskarżonemu pomoc niewątpliwie należy się wynagrodzenie, którego wysokość winna uwzględniać tryb w jakim postępowanie było prowadzone oraz ilość terminów rozpraw. Ponadto Sąd zważył, iż spełniona została zasadnicza przesłanka dla powyższego orzeczenia – obrońca złożył w tym zakresie wnioski w toku rozprawy.

W dalszej kolejności Sąd mając na uwadze fatalną sytuację materialną oskarżonego oraz okoliczność, iż na mocy niniejszego orzeczenia będzie on zobowiązany do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, zdecydował o zwolnieniu oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.